

ת"פ 65937/12/15 - פרקליטות מחוז מרכז נגד יצחק אביאל חממי

בית משפט השלום בראשון לציון

30 מרץ 2016

ת"פ 65937-12-15 פרקליטות מחוז מרכז נ' חממי(עציר)

מת 65951-12-15

לפני כבוד השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה
פרקליטות מחוז מרכז

נגד
הנאשם
יצחק אביאל חממי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רוני שוהם

הנאשם וב"כ עו"ד טל פלקס ממשד קריטי

גזר דין

כתבי האישום

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן בתיק העיקרי וכן בעבירות המיוחסות לו בארבעה תיקים נוספים שצורפו לתיק העיקרי, כפי שיפורטו להלן.

כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי

בתקופה הרלוונטית לכתב אישום זה, היה המתלונן קטין, יליד שנת 1997, ובינו לבין הנאשם שררה היכרות מוקדמת על רקע סכסוך בין הנאשם לבין א.א. - חברו של המתלונן.

בתאריך 22.12.15 בשעת לילה, ניגש הנאשם למתלונן, ששהה אותה עת עם חבר, ברחוב צבי פרנק בעיר ראשון-לציון, והורה לו להתלוות אליו על מנת שיוכל לשוחח ביחידות, והכל על רקע סברתו של הנאשם כי המתלונן היה מעורב בסכסוך. המתלונן סירב תחילה להתלוות לנאשם, אך לאחר שהורה לו הנאשם בטון מאיים לבוא איתו וכי כדאי לו לעשות זאת, הלך המתלונן אחרי הנאשם אל מקום צדדי. אז, אמר הנאשם למתלונן כי הוא זוכר אותו וכי הוא קשור לסכסוך, ומשטען המתלונן בפניו כי אין לו כל קשר לסכסוך, הורה לו הנאשם לשתוק ולא לדבר פן ידקור אותו.

עמוד 1

מיד בהמשך, הורה הנאשם למתלון להתלוות אליו למקום אחר, המתלון סירב וביקש להישאר עם חברו, והנאשם איים עליו באומרו: "בוא, אתה יודע מה יקרה אם לא תבוא". נוכח איום זה, הסכים המתלון המפוחד להתלוות אל הנאשם.

הנאשם הוביל את המתלון לבית ספר "תרבות", ובהגיעם למגרש בית הספר, הודיע הנאשם למתלון

כי הוא "קונס" אותו בסכום של 10,000 ₪ בגין מעורבותו של א.א. בסכסוך. המתלון הסביר לנאשם כי הוא עצמו לא קשור לסכסוך וכי אין לו כסף, אך הנאשם המשיך לדרוש ממנו כספים, עד שהמתלון אמר לו כי יביא לו 1,000 ₪ וזאת על מנת להתחמק מהנאשם. אז, דרש הנאשם מהמתלון את האופניים שלו לצורך ערבות, ומיד לאחר מכן, משראה הנאשם כי המתלון עונד סביב צווארו שרשרת זהב, הורה הנאשם למתלון למסור לו את השרשרת. המתלון סירב והסביר לנאשם כי רק באותו יום קיבל את השרשרת מתנה מהוריו, והבטיח להם כי לא יוריד אותה מצווארו, והציע שהנאשם ייקח את האופניים במקומה. אולם, הנאשם המשיך לדרוש מהמתלון את השרשרת והורה לו להביא אותה "לפני שלא יהיה טוב". המתלון דבק בסירובו, ועל כן, הנאשם הכניס את ידו לכיסו ואיים על המתלון באומרו כי ברשותו סכין וכי אם המתלון לא ימסור לו את השרשרת הוא ידקור אותו. המתלון סירב פעם נוספת למסור את השרשרת לנאשם, ובשלב זה, הנאשם שלף מכיסו סכין ובידו השנייה הוציא מיכל גז מדמיע, ואמר למתלון "כדאי לך להביא לי את השרשרת אם לא אני מרסס אותך בעיניים בגז מדמיע, וברגע שתיפול אני יחתוך אותך בכל הגוף ובפנים".

חרף איומיו של הנאשם, סירב המתלון למסור לו את השרשרת, ובתגובה הכניס הנאשם את מיכל הגז בחזרה לכיסו והכה את המתלון בפניו תוך שהוא אומר לו "תגיד תודה, זה רק ההתחלה". מיד בהמשך, אחז הנאשם בשרשרת ומשך אותה במטרה לתלוש אותה מצווארו של המתלון, ללא הצלחה. הנאשם שלף שוב את מיכל הגז המדמיע והתקרב למתלון, בעודו אווז בסכין, ואיים עליו פעם נוספת באמרו: "אם אתה לא מוריד את השרשרת עכשיו אני לא צוחק אני מרסס אותך וחותר אותך בכל הגוף". בשלב זה, נוכח איומיו החוזרים ונשנים של הנאשם והתנהגותו האלימה, הוריד המתלון את השרשרת מצווארו ומסר אותה לנאשם כערבון לתשלום.

נוכח האמור, הנאשם הורשע בעבירות של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), סחיטה בכוח לפי סעיף 427 רישא לחוק העונשין ונטילת נכס לשם גניבה לפי סעיף 430 רישא לחוק העונשין.

כתב האישום המתוקן ב-ת"פ 46328-07-13 של בית משפט השלום בראשון לציון

עובר למועד הרלוונטי לכתב האישום, בסמוך לשוק בראשון לציון, קשר הנאשם קשר עם נאשם מס' 2 להסיג גבול לשטח השוק ולגנוב ירקות ופירות וכן אמצעי תאורה.

בתאריך 21.1.15 בשעת לילה, הסיגו הנאשמים גבול לשטח השוק במטרה לעבור עבירה בכך שנכנסו מבעד לפתח באחד השערים המובילים לשוק, וצעדו לעבר דוכנים לממכר פירות וירקות אשר בבעלות המתלוננת 1, והדוכן שממול אשר בבעלות המתלון 2. בהמשך, הסיגו הנאשמים גבול לשטח הדוכנים בכך ששלחו ידיהם לעבר הפרי והירק לסוגיו אשר היה על גבי הדוכנים, וגנבו סחורה בשווי של כמה מאות שקלים, רכוש המתלוננת 1. בנסיבות אלו גנבו הנאשמים

מספר נורות ופרוז'קטורים בשווי כמה מאות שקלים, רכוש המתלוננת 1, ואשר היה במקום בסמוך לדוכן.

הנאשמים ניסו לשבור את מנעול החנות - רכוש המתלוננת 1 אשר בסמוך לדוכן, באמצעות מוט מתכת, עד אשר התעקם המנעול, אולם הדבר לא עלה בידם. בנסיבות אלו הסיגו הנאשם גבול לדוכן הפירות והירקות אשר בבעלות המתלונן 2 בכך ששלחו ידם בירקות ובפירות, רכוש המתלונן 2, וגנבו סחורה בשווי הנע בין 200 ₪ ל-300 ₪.

לפיכך, הנאשם הורשע בעבירה של קשירת קשר לעשות עוון לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין, הסגת גבול פלילית בצוותא חדא לפי סעיף 447(א) + סעיף 29(א) לחוק העונשין, גניבה בצוותא חדא לפי סעיף 384 + 29(א) לחוק העונשין והיזק במזיד לרכוש בצוותא חדא לפי סעיף 452 + סעיף 29(א) לחוק העונשין.

כתב האישום ב-ת"פ 34789-07-15 של בית משפט השלום בראשון לציון

בתאריך 13.1.15 ניתנה החלטה בבית המשפט לנוער בראשון לציון במ"י 23685-01-15 לפיה הנאשם ישהה במעצר בית מלא עד ליום 19.1.15 עד השעה 14:00, בבית אמו. בתאריך 19.1.15 בשעה 10:05 הפר הנאשם את התנאים המגבילים, בכך ששהה ברחוב ריינס בראשון לציון.

לפיכך, הנאשם הורשע בעבירה של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

כתב האישום המתוקן ב-ת"פ 11645-10-15 של בית משפט השלום לנוער בראשון לציון

בתאריך 28.3.15, במסגרת מ"י 58372-03-15 של בית משפט השלום בראשון-לציון, שוחרר הנאשם על-פי החלטת בית המשפט בתנאים שכללו, בין היתר, מעצר בית מלא בבית אביו עד ליום 1.4.15, בפיקוחו של אביו ובפיקוחה לסירוגין של גב' קרן חממי, ונקבעו ערבויות להבטחת התנאים.

בתאריך 31.03.15 בשעה 01:08 שהה הנאשם במסיבה באזור התעשייה הישן בראשון-לציון.

לפיכך, הנאשם הורשע בעבירה של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

כתב האישום המתוקן ב-ת"פ 31537-12-14 של בית משפט השלום בראשון לציון

בתאריך 16.7.13 בבית-משפט לנוער בראשון-לציון, במסגרת מ"ת 33381-07-13, הורה בית המשפט על שחרור הנאשם בתנאים מגבילים לרבות מעצר בית מלא.

בתאריך 18.7.13 הורה בית המשפט על שינוי תנאי שחרורו של הנאשם, כך שמעצר הבית שלו הועבר לרח' יומקין 2 בראשון לציון בפיקוח תמידי של אחד מהעריבים שנקבעו. כן הותר לנאשם לצאת להתאווררות בין השעות

16:00-20:00 בליווי אחד המפקחים.

בזמן הרלוונטי לכתב האישום, מילאו השוטרים את תפקידם כדין בתחנת ראשון לציון.

אישום ראשון - בתאריך 20.2.14 בשעה 14:51 לערך בשכונת רמת אליהו בראשון-לציון, הפר הנאשם את התנאים שנקבעו בכך ששהה במקום ללא פיקוח ערב.

אישום שני - בתאריך 10.2.14 בשעה 21:00 לערך, ברח' חזון איש בראשון-לציון, הפר הנאשם הוראה חוקית באופן ששהה במקום ללא פיקוח ערב.

באותן נסיבות, עת עיכב שוטר את הנאשם בחשד להפרת ההוראה החוקית, נס הנאשם על נפשו מהמקום תוך שהשאיר את הפלאפון שלו בידי השוטר.

לפיכך, הנאשם הורשע בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

הסדר הטיעון בין הצדדים

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן בתיק העיקרי, וכן הודה בארבעת התיקים שצורפו לתיק העיקרי. הצדדים עתרו במשותף להשית על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, הכוללים 8 חודשי מאסר בגין תיקים אלו וכן הפעלת מאסר על תנאי שהושת עליו בגזר הדין שניתן ב-ת"פ 30593-04-13 של בית משפט השלום לנוער בראשון לציון, כך שהנאשם ירצה חודשיים במצטבר וארבעה חודשים בחופף למאסר בפועל, ובסך הכל 10 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו. כן עתרו הצדדים להטלת עונש של מאסר על תנאי בגין כל העבירות בהן הורשע במסגרת הליך זה.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ הצדדים עתרו לכיבוד הסדר הטיעון, וטענו כי יש להתחשב בכך שהנאשם הביא לחיסכון בזמן שיפוטי רב וצירף את כל תיקיו. עוד טענו כי מדובר בנאשם צעיר, בן 18 וחצי שנים, אב לילדה בת שנה, שנסיבות חייו קשות.

הנאשם ניצל את ההזדמנות שניתנה לו לומר את דברו וטען כי הוא מתכוון לעבור הליך טיפולי.

תסקיר שירות המבחן

4. תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם הינו מיום 28.1.16. בהתאם לתסקיר, הנאשם הינו בן למשפחה המונה זוג הורים גרושים וארבעה ילדים. לנאשם אח תאום - שניהם הבכורים ולהם שני אחים צעירים יותר.

אביו של הנאשם עובד בחלוקת ירקות, מתגורר בראשון-לציון, נשוי בשנית ואב לשני ילדים מנישואים אלו. לאורך השנים, האב לא שיתף פעולה עם שירות המבחן והמידע על הנאשם נמסר מפי האם.

לאחרונה, לאחר שהנאשם עבר להתגורר עם אביו, סייעו האב ואשתו בתיאום פגישות עם הנאשם, אולם לא הגיעו עמו לפגישות בשירות המבחן. הנאשם מסר כי לאחר גירושי הוריו עת התגורר בבית אמו לא היה בקשר עם אביו וכי הקשר עם אביו חודש אך בשנה האחרונה. לדבריו, כיום הינו בקשר טוב עם האב.

אמו של הנאשם עוסקת בעיצוב פנים בחברת אדריכלות. לאורך השנים, נמצאה אמו בקשר עם שירות המבחן, השתתפה במפגשים הטיפוליים ברווחה ובהדרכה הורית. בעבר דווח על קשר מאוד קרוב בין הנאשם לאמו. עם זאת, כידוע לשירות המבחן, הנאשם לא היה בקשר עם אמו לפני מעצרו.

כיום האם נמצאת בזוגיות חדשה והנאשם מסר כי אינו ביחסים טובים עם בן זוגה של אמו, מה שהביא להתדרדרות היחסים בין הנאשם לאמו.

אחיו התאום של הנאשם סובל מנכות על רקע פסיכו-מוטורי ומתחנך במסגרת שיקומית. שני אחיו הצעירים של הנאשם הינם תלמידים במסגרות חינוך רגילות. להערכת שירות המבחן, מערכת היחסים המורכבת בין ההורים והליך הגירושין הממושך המתוארים בהרחבה בתסקיר, היו בעלי השפעה שלילית ניכרת על מצבם הרגשי והתפקודי של הילדים, ובכללם על הנאשם.

לפני מעצרו כבגיר, התגורר הנאשם במשך כ-10 חודשים בבית סבתו ביחד עם אביו ואשתו הנוכחית. לדבריו, עבר לבית אביו לאחר החרפה בקשר עם אמו ולאחר שזו הוציאה צו הרחקה ממנו. הנאשם מסק כי בשל המריבות עם אמו והרחקתו מהבית, גר ברחוב לתקופה קצרה.

הנאשם היה בקשר עם נערה צעירה ממנו, כיום בת 16.5, ומזוגיות זו נולדה בתו, בחודש פברואר 2015. הנאשם ציין כי כיום הוא לא נמצא בזוגיות עם אם בתו, אך הוא מסייע כלכלית בגידולה. בשיחה שנערכה עמו במהלך חודש נובמבר 2015, מסר כי מאז שנהיה אב חשוב לו לשמור על עצמו ולתפקד באופן תקין, וכי בעת שריצה מאסר בכלא אופק, המרחק מבתו התינוקת היה קשה.

בביקור שנערך בכלא ניצן ביום 19.1.2016 מסר הנאשם כי הוא נמצא בקשר טלפוני עם שני הוריו וכי הם הגיעו לבקרו בנפרד, וכי הוא ואם בתו חזרו לקשר והוא נמצא עמה בקשר יומיומי. לדבריו, כיום הם מאורסים.

בתסקיר פורטה השתלבותו ותפקודו של הנאשם במסגרות החינוכיות. בכיתה ט' חלה הידרדרות הן מבחינה לימודית והן מבחינת ביקור סדיר, הנאשם הפסיק להגיע לביה"ס, וכשהגיע - לא נכנס לשיעורים. בסוף אותה שנת לימודים (יולי 2012) הנאשם לא תפקד כלל מבחינה לימודית, היה מעורב בבעיות משמעת רבות ואף באירועי אלימות. לקראת סוף שנת הלימודים, וסיום לימודיו במסגרת, מצבו של הנאשם הלך והחמיר, עד שחדל להגיע ללימודים.

הנאשם החל לימודיו בכיתה ט' בתיכון "טומשין" בראשון-לציון, אולם כעבור כחודש עזב את המסגרת ולמעשה, נשר ממערכת החינוך הפורמאלית, ופנה לתוכנית היל"ה להשלמת השכלה ביחידה לקידום נוער. הנאשם ביקש להשתלב במסגרת תעסוקתית במקביל, אולם בשל גילו הצעיר, הדבר לא צלח. מכיוון שכך, עזב גם את הלימודים בתוכנית, כחודשיים לאחר שהחל בהם. הנאשם מסר כי שובץ בעבודה בעיריית ראשון-לציון, אולם בשל מעצרו ומעבר המשפחה

לחדרה, לא החל לעבוד.

הנאשם התרועע עם נערים המעורבים בעשייה שלילית ולא הייתה מרוצה מסביבתו החברתית, ולכן המשפחה העתיקה את מקום מגוריה לחדרה בחודש אוגוסט 2013. לאחר המעבר לחדרה, נעשו מאמצים על מנת לשלב את הנאשם בלימודים, והחל מיום 11.11.13 החל להתחנך בבית הספר בחדרה בכיתה י'. בתחילת שנת הלימודים, הנאשם השתלב בצורה יפה בלימודים, אך בחודש ינואר 2014, הפסיק להגיע לבית הספר על דעת עצמו, היו מספר ניסיונות לפגוש אותו בשירות המבחן, אך הוא סירב. בתקופה זו, אמו של הנאשם התנגדה לשילובו בפרויקטים מטעם שירות המבחן, לדבריה, מתוך רצון להרחיק את הנאשם מנערים עוברי חוק. עם זאת, בזמן מגוריו בחדרה, השתלב הנאשם בטיפול פסיכולוגי.

בחודשים פברואר-מרץ 2014, עת שהה הנאשם במעצר בית, העלו האם ובן זוגה קושי לפקח על הנער במעצרו הממושך, לאחר שהפר פעמיים את תנאי מעצרו. לנאשם ולמשפחתו הוצעה אפשרות לבחון את שילובו בחלופת מעצר חוץ ביתית, אך הצעתה זו נדחתה על ידם. בחודש מאי 2014, הורשע הנאשם במספר תיקים. במעמד משפטי זה, הוחלט, כחלק מהעונש כי הנאשם יבצע עבודות שירות. הנאשם מסר כי לא השלים את מכסת הימים שהוטלה עליו, לאור מעברו להתגורר בראשון לציון ולידת בתו. בחודש ינואר 2015, חזרו הנאשם ואמו להתגורר בראשון-לציון, לדברי הנאשם, זאת לאחר שהאם ובן זוגה נפרדו.

הנאשם לא השתלב בשום מסגרת, המשיך להסתבך בפלילים, ובחודש יוני 2015, לאחר שלא השלים את עבודות השירות כנדרש, ריצה הנאשם חודש מאסר בכלא אופק.

לאחר שחרורו ממאסר, החל הנאשם ביום 22.7.15 לעבוד במטבח סניף "ארומה" במתחם הסינמה סיטי בראשון-לציון, שם עבד עד ליום מעצרו כבגיר בחודש דצמבר 2015. ביום 19.1.16 ביקר שירות המבחן את הנאשם בכלא "ניצן" והנאשם תיאר כי מסתדר טוב עם העצורים ואינו מרגיש מאוים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה ליטול אחריות מלאה על המיוחס לו, נוטה למינימליזציה, ואינו מבין את חומרת המיוחס לו ומשמעות הנזקים אשר מסב לאחרים.

נוכח מצבו של הנאשם כמתואר, ולאור גורמי הסיכון הרבים במצבו של הנאשם, ביניהם - נשירה ממסגרת לימודית, חוסר שיתוף פעולה עם תכניות בקהילה אליהן הופנה, ריבוי העבירות המיוחסות לו וחומרתן והיחס הבעייתי לעבירות אלו, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

דין והכרעה

5. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, התשע"ב-2012 (להלן: **"תיקון 113 לחוק העונשין"**), על בית המשפט לערוך בחינה רב שלבית לצורך גזירת העונש (לניתוח תיקון 113 לחוק העונשין והשלכותיו ראו - עמיקובו"פירוש לתיקון 113 לחוק העונשין בעניין הבניית שיקולה דעת בענישה" **עלון השופטים"שהשופט ברוך"ל** 14, 3 (2012) וכן ע"פ 8641/12 **מוחמד סעד נ' מדינת ישראל** (5.8.13)).

ריבוי עבירות/אישומים

עמוד 6

השאלה הראשונה הניצבת בפני בית המשפט נוכח תיקון 113 לחוק העונשין, היא כיצד יש לקבוע את מתחם העונש ההולם שעה שקיימות מספר עבירות או אישומים. כלומר, האם יש לראות בהם כ"אירוע אחד" או כ"מספר אירועים נפרדים".

סעיף 40ג לחוק העונשין, שנחקק במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, דן במצב של ריבוי עבירות, וקובע כי כאשר מדובר במספר עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט עונש הולם לאירוע כולו ויגזור עונש אחד לכלל העבירות שבוצעו, בעוד שאם עסקינן במספר עבירות שניתן לראותן כמספר אירועים שונים, אזי יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם לכל אירוע ואירוע, ולאחר מכן, יגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים.

בעניינו, בתיק העיקרי עסקינן באירוע אחד, שתחילתו בסחיטה באיומים ובכוח וסיומו בנטילת הנכס לשם סחיטה, ומשכך יש לקבוע מתחם עונש כולל לכלל העבירות המיוחסות לנאשם בתיק זה.

ב-ת"פ 46328-07-15 עסקינן גם כן באירוע אחד שתחילתו בקשירת הקשר לביצוע עוון והסגת גבול פלילית וכלה בגניבה בצוותא והיזק במזיד בצוותא לרכוש בעלי הדוכנים שבשוק, ומשכך, אף בקשר לתיק זה יש לקבוע מתחם עונש כולל לכלל העבירות המיוחסות לנאשם בתיק.

אשר לשלושת התיקים הנוספים, עניינם אישומים של הפרת הוראות חוקיות, הפרת תנאי השחרור שנקבעו לנאשם במועדים שונים, ויש לקבוע עונש לכל אחד מאירועים אלו.

מתחם העונש ההולם

כפי שנקבע בסעיף 40ב לחוק העונשין, לשם קביעת עונשו של הנאשם, על בית המשפט להתחשב בעקרון המנחה בענישה, שהינו עקרון ההלימה, כלומר, קיום יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, השני, מדיניות הענישה הנהוגה, והשלישי, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40ג (א) לחוק העונשין.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ומידת הפגיעה בהם

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מעבירת סחיטה בכוח ובאיומים ונטילה לשם סחיטה הם הגנה על שלום ובטחון המתלון בפרט, ובשלום ובטחון הציבור בכלל, וכן פגיעה בזכות הקניין של המתלון. בע"פ 602/02 **אוחנינה נ' מדינת ישראל** (22.4.02) קבע בית המשפט כי:

"עבירה של סחיטה באיומים פוגעת באושר סדרי החברה. ניצול חולשתו של אדם באיומים על בטחונו ושלומו, והטלת אימה כדי להשיג דבר מהקורבן מחייבת תגובה עונשית קשה".

עוד יפים בענייננו, דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 6774/01 מדינת ישראל נ' אלעלווין (1.1.11):

"סחיטה באיומים היא למרבה הדאבה תופעה נפוצה, אך רק לעיתים רחוקות אוזר הקורבן אומץ כדי לפנות לרשויות החוק, הואיל והוא חושש שידם של הסחטנים עלולה להשיג אותו במוקדם או במאוחר, מבלי שאנשי החוק יוכלו להושיעו. לפיכך, כשסוף סוף מעז מתלונן לבקש את הגנת החוק, יש לראות בכך הזדמנות לא רק להעניש את העבריין המסוים אשר נמצא כי חטא, אלא גם להעביר מסר לציבור בכלל, ולאלה שחוטאים בעבירות מן הסוג הזה בפרט, כי עבריינים בתחום זה עלולים לשלם על מעשיהם בדרך של שלילת חירותם לתקופה ארוכה. ענישה מסוג זה מטרתה אפוא משולבת, לתת ביטוי למידת הכיעור שבעבירה זו ולשאט הנפש שהיא מעוררת בלב השומע, והיא נועדה גם כדי לעודד את הקורבנות לשבור את קשר-השתיקה, ולהביא את דברם בפני רשויות החוק כדי לשים קץ לסחיטה בה הם נתונים..."

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות המקרה מובילה למסקנה כי הנאשם פגע בערכים המוגנים באופן משמעותי, שכן לא הסתפק באיומים גרידא ופעל בכוח לשם נטילת שרשרת הזהב מהמתלונן, ולבסוף ורק לאחר מאבק פיזי עם המתלונן וניסיון לתלישת השרשרת מצווארו שלא צלח, קיבל הנאשם את מבוקשו והצליח לטול את שרשרת הזהב של המתלונן.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מעבירות קשירת הקשר לביצוע עוון, הסגת גבול פלילית, גניבה

והיזק לרכוש במזיד הינם פגיעה בביטחונו, פרטיותו, שלווה נפשו וקניינו האישי של הציבור והן נזקים

כספיים ועוגמת נפש למתלוננים.

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות המקרה מובילה למסקנה כי הנאשם פגע בערכים המוגנים באופן משמעותי, אף אם לא ברף הגבוה ביותר, שעה שקשר קשר יחד עם אחר לביצוע עוון והסגת גבול, תוך פגיעה בשני דוכנים בשוק והסבת נזק כספי לבעלי הדוכנים עת גנב את הסחורה שהוצגה בהם.

הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות של הפרת הוראה חוקית הוא הערך החברתי החשוב של הציות לחוק. כמו כן, הפרת ההוראה החוקית תוך הפרת תנאי מעצר הבית שקבע בית המשפט, פוגעת במוסד חלופות המעצר ומקשה על המשטרה ובתי המשפט ליתן אמון בחשודים ובנאשמים המסוכנים לכאורה, על מנת להקל עליהם ולא להחזיקם במעצר ממש. לא אחת הביעו בתי המשפט את השקפתם באשר לחומרת מעשיו של מי שמפר הוראה חוקית, תוך הדגשה כי בכך הנאשם מעיד על עצמו שאינו מכבד את שלטון החוק ומורא הדין אינו חל עליו.

בחנית מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות התיקים השונים, מובילה למסקנה כי הנאשם פגע בערכים המוגנים באופן משמעותי, עת הפר את מעצרי הבית שהוטלו עליו פעם אחר פעם.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות והרלוונטיות לענייננו הינן:

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות - אשר לעבירות הסחיטה באיומים, סחיטה בכוח ונטילת נכס לשם סחיטה, האירוע עלול להסלים בקלות ולהביא לאלימות חמורה יותר בין המתלונן לנאשם.

בנוגע לעבירות של קשירת קשר לעשות עוון, הסגת גבול פלילית, גניבה בצוותא חדא והיזק לרכוש במזיד, שעה שהנאשם ואחר ניסו לשבור את המנעול של אחת החנויות בשוק, לו הדבר היה עולה בידם, הנזק הכלכלי שהיה נגרם לבעלת החנות היה עלול להיות גדול ביותר.

הנזק שנגרם מביצוע העבירות - כתוצאה מביצוע העבירות של סחיטה באיומים, סחיטה בכוח ונטילת נכס לשם סחיטה נפגעה תחושת הביטחון של המתלונן, עת נסחט על ידי הנאשם באיומים ותוך הפעלת כוח, ולבסוף נאלץ למסור לנאשם את שרשרת הזהב שלו.

כתוצאה מביצוע העבירות של קשירת קשר לעשות עוון, הסגת גבול פלילית, גניבה בצוותא חדא והיזק לרכוש במזיד בצוותא חדא נגרם נזק כלכלי למתלוננים, עת נגנבה מדוכניהם בשוק סחורה בשווי של מאות שקלים. למתלוננת נגרם נזק כספי נוסף, עת נטל הנאשם יחד עם אחר מדוכנה מספר נורות ופרוז'קטורים ואף ניסה לשבור את מנעול החנות שבסמוך לדוכן.

באשר לעבירות של הפרת הוראה חוקית נגרמה פגיעה באמון שניתן לנאשם על ידי בית המשפט שעה שהפר מספר פעמים את תנאי המעצר שנקבעו בענייננו.

יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו - הנאשם הבין את אשר הוא עושה ואת משמעות מעשיו והפסול שבהם, עם זאת, העבירות בוצעו עת הנאשם היה על סף הקטניות.

הענישה הנוהגת

בעבירות של סחיטה באיומים, סחיטה בכוח ונטילה לשם סחיטה בנסיבותיהן הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב. נוכח כל האמור, ובשים לב לערכים המוגנים שנפגעו, לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ולמדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם של העבירות בנסיבותיהן נע בין מאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

בעבירות של קשירת קשר לעשות עוון, הסגת גבול פלילית, גניבה והיזק לרכוש במזיד בנסיבות המתוארות הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד למאסר בפועל למספר חודשים.

בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של הפרת הוראה חוקית עולה כי הוטלה על הנאשמים קשת רחבה של עונשים הנעה בין מאסר על תנאי והתחייבות ועד למאסר לתקופה קצרה (ראה לדוגמא - ת"פ (שלום-פ"ת) 44214-06-13 **מדינת ישראל נ' ברגי** (30.9.13) וההפניות שם).

לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות לסטייה ממתחם הענישה לחומרא מטעמי הגנה על שלום הציבור או לקולא מטעמי שיקום, לפיכך, יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם הענישה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

כמצוות המחוקק, בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות -

הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו - בעת האירוע המתואר בתיק העיקרי (ת"פ 65937-12-15) היה הנאשם בגיר, כבן 18 ומספר חודשים, ובחלק מהתיקים שצורפו היה עדיין קטין. כלומר, הנאשם הינו בגדר קבוצת הגיל שהוגדרה בפסיקת בתי המשפט כ"בגירים צעירים" (ע"פ 7781/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.6.13)). עם זאת, יש להדגיש כי הנאשם ביצע את העבירות לאחר שכבר התנהלו נגדו מספר הליכים פליליים, ואף לאחר שריצה עונש של מאסר בעבודות שירות ומאסר בפועל, וכן בודעו כי תלוי נגדו מאסר על תנאי.

הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם - הנאשם הינו אב לילדה בת שנה וברי כי מאסר בפועל יקשה עליו לכלכל את משפחתו ולתמוך בבתו הקטנה ובאמה.

הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירות ומהרשעתו - כתוצאה מביצוע העבירות המיוחסות לו הנאשם שוהה במעצר עד תום ההליכים, ואינו יכול לקחת חלק פעיל בגידול בתו ובכלכלת המשפחה.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב - הנאשם הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו בתיקים השונים, תוך שהביא לחסכון ניכר בזמן השיפוטי. עם זאת, יש לציין כי בהתאם לאמור בתסקיר שירות המבחן, הנאשם התקשה ליטול אחריות מלאה למעשיו, נטה למינימליזציה ולא הבין את חומרת המיוחס לו ואת הנזקים להם גרם.

נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע העבירות - בהתאם לתסקיר שירות המבחן, נסיבות חייו הקשות של הנאשם, בדגש על גירושי הוריו, השפיעו במידה רבה על הנאשם.

עברו הפלילי של הנאשם או העדרו - עוד בעת היותו קטין, בתאריך 22.5.14, הנאשם נדון בבית משפט השלום לנוער בראשון לציון בגין עבירות שונות ומגוונות במספר תיקים שצורפו, בעבירות של אי נקיטת צעדי זהירות בחיה, היזק לרכוש במזיד, הסתתרות בבניין לביצוע פשע, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והפרת הוראה חוקית.

בית המשפט לנוער פירט בגזר דינו את הניסיונות הטיפוליים השונים, שלא זכו לשיתוף פעולה מצד הנאשם. בגין עבירות אלו הושת על הנאשם עונש מאסר לתקופה של חודשיים שירוצה בדרך של עבודות שירות, כשבמהלך ביצוע עבודות השירות הן הופקעו, והוא ריצה את יתרת העונש במאסר ממש. כן הוטלו על הנאשם מאסרים על תנאי, קנס ופיצוי.

יצוין כי בטרם מתן גזר הדין הנאשם "שיקף צער, חרטה ושיתף בתכניותיו השונות לטובה לעתיד לבוא", כפי שעולה מגזר דינו של בית משפט השלום לנוער בראשון לציון, ואולם, לדאבון לב, המציאות הוכיחה אחרת.

עקרון כיבוד הסדרים

6. ב-ע"פ 1958/98 פלוני נ' **מדינת ישראל** (25.12.02) עמד בית המשפט העליון על החשיבות שבכיבוד הסדרי טיעון. במסגרת פסק דין זה נקבע, כי, ככלל, יטה בית-המשפט לכבד הסדרי טיעון בשל חשיבותם ומעמדם. עם זאת, מוטלת על בית-המשפט החובה לשקול את כל השיקולים הראויים לעונש, ולבחון האם העונש המוצע משקף את האיזון הראוי בין כלל השיקולים, זאת בשים לב לסוג העבירה, חומרתה ונסיבות ביצועה, בחינת הנסיבות האישיות של הנאשם, וכן שיקולי מדיניות של ענישה ראויה.

אשר להסדר טיעון בו העונש מוסכם, נקבע כי:

"גם הסדר טיעון שהעונש המוצע בו נקבע לתקופה מוגדרת, אשר לכאורה טמונה בו מגמה לצמצום שיקול-הדעת שהצדדים מותירים לבית-המשפט, אינו פסול. פעמים רבות הסדר כזה נדרש כדי לאפשר לצדדים להגיע להבנה ולהסכמה, בייחוד נוכח רצונם של נאשמים להבטיח ככל האפשר את העונש הצפוי להם".

לאחר ששקלתי את כל הנסיבות הצריכות לעניין ואת כל טיעוני הצדדים, לרבות הודאות הנאשם והחיסכון בזמן השיפוטי, מצבו האישי והמשפחתי של הנאשם, גילו הצעיר של הנאשם, עברו הפלילי ואת האינטרס הציבורי, ההסדר הינו סביר, עולה בקנה אחד עם מתחם הענישה ההולם והראוי ויש לאמצו.

סוף דבר

7. נוכח כל האמור, אני מוצאת לנכון לכבד את ההסדר לעונש ולגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל.

אני מפעילה את המאסר על תנאי בן 6 חודשים שהושת על הנאשם במסגרת ת"פ 30593-04-13, מתוכו חודשיים במצטבר לעונש המאסר שהושת לעיל, ו-4 חודשים בחופף.

סה"כ ירצה הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל שיחושבו החל מיום מעצרו, 23.12.15.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירה של סחיטה באיומים ו/או סחיטה בכוח ו/או נטילת נכס לשם סחיטה, לרבות ניסיון או סיוע לעבור עבירה מעבירות אלה.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירה של קשירת קשר לביצוע עוון ו/או השגת גבול פלילית ו/או היזק לרכוש במזיד ו/או הפרת הוראה חוקית, לרבות ניסיון או סיוע לעבור עבירה מעבירות אלה.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום כ' אדר ב' תשע"ו, 30/03/2016 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לבקשת הנאשם, ככל שהופקדו כספים במסגרת הליכי המעצר, בתיק העיקרי ו/או בתיקים שצורפו, הם יוחזרו למפקידם, ואין מניעה חוקית אחרת לרבות עיקולים.

ככל שיש להחזיר כספים אלו לנאשם, לבקשתו הם יוחזרו לבת זוגו עטרה בן סימון ת.ז. 206576175, זאת בהתאם לפרטי חשבון הבנק שהיא תמציא למזכירות בית המשפט.

כמו כן, ב"כ המאשימה תבדוק את בקשת הנאשם להחזרת טלפונים ניידים שנתפסו במסגרת התיק העיקרי ו/או התיקים שצורפו, וככל שיהיו כאלו, יוחזרו לידי גב' עטרה בן סימון ת.ז. 206576175.

**ניתנה והודעה היום כ' אדר ב' תשע"ו,
30/03/2016 במעמד הנוכחים.
שירלי דקל נוה, שופטת**

הוקלדעלידישריתשקדי